

РЕШЕНИЕ

№ 7448

гр. София, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 29.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6994** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по Жалба с вх.№23698/05.07.2021 г. по регистъра на АССГ, подадена от Ц. М. Н. срещу Решение №Ж-460#7/09.11.2017 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД, КЗЛД: 1. Остава без уважение като неоснователна и недоказана Жалба с рег. № Ж- 460/05.10.2016 г. подадена от Н. Е. С. и жалба № Ж-647/20.10.2016 г. подадена от М. В. В.; 2. Обявява за основателни Жалби Ж-545/10.10.2016 г. от Д. Д. А. и Ж-652/21.10.2016 г. от Д. Л. Ф.; 3. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 320, ал. 3 от ИК налага на Ц. М. Н. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Д“, ап. 7 - глоба в размер на „10 00 лв.“ (десет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

С влязло в сила на 27.07.21 г. определение от з.з. на 15.07.21 г., съдът остави частично без разглеждане жалбата на Ц. М. Н., съответно предмет на делото е жалбата в допустимата ѝ част срещу частта по т.2 и т.3 от Решение №Ж-460#7/09.11.2017 г.

С жалбата и писмените бележки по делото се иска оспореното решение да бъде отменено, като незаконосъобразно. Жалбоподателката поддържа, че решението е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК. Осъществяването им

аргументира с доводи за неспазване на срока по чл.38, ал.2 ЗЗЛД, противоречие между мотивите на административното решение и диспозитива му /разпоредителната воля на органа/, нарушено право на защита, изразяващо се в ненадлежното уведомяване за производството пред КЗЛД. Противоречието с материалноправните норми се обосновава с доводи за липса на вина за твърдяното нарушение и наличието на по-благоприятен закон, какъвто се явявал Общия регламент от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/679 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр. писмо по изпращане преписката на съда, ответникът оспорва допустимостта на жалбата. Не изразява становище по съществуващото на спора, не изпраща представител в съдебно заседание.

Заинтересованите страни /ЗС/ в съдебното производство Д. Д. А. и Д. Л. Ф. не депозират писмен отговор по жалбата. Не се явяват, не се представляват в съдебно заседание пред АССГ и не изразяват становище по жалбата.

ЗС С. Щ. Н. се явява лично и изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението на съда от з.з. на 15.07.21 година и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага преповтарянето ѝ.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

От фактическа страна:

Между страните няма спор, а се установява и от данните по преписката, че с Решение №3620-НР/26.09.2016 година на Централната избирателна комисия е регистриран инициативен комитет /ИК/ „Граждани срещу манипулациите на политиките, представляван от С. Щ. Н., сред чиито членове /общо 21/ е и Ц. М. Н.. ИК е регистриран за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 година с позиция „не“ по първия въпрос, позиция „не“ по втория въпрос и позиция „да“ по третия въпрос на референдума. Сред документите, изискуеми за регистрацията, е и списък, съдържащ имена, ЕГН, постоянен адрес в РБългария към 8 август 2016 година и саморъчни подписи на заявени 2777 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на ИК.

Безспорно е и това, че в КЗЛД са постъпили множество жалби на физически лица за неправомерно обработване на личните им данни от различни политически субекти и ИК. Същото се установява и от Протокол от 06.10.2016 година на гл.секретар на КЗЛД и Протокол №30 за изнесено заседание на КЗЛД в [населено място] на 10 и 11 май 2017 година. Видно е още, че жалбите са разделени на две категории-първата категория е във връзка с обработване на лични данни за включване на подателите на жалбите в списъци на лица, подкрепящи регистрацията на партии, коалиции или на инициативни комитети за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 година / сред тях са Жалби Ж-545/10.10.2016 г. от Д. Д. А. и Ж-652/21.10.2016 г. от Д. Л. Ф./; втората е във връзка с обработване на лични данни в списъците на лицата, подкрепящи регистрацията на

политически субекти за участие в изборите за президент и вицепрезидент на РБ, произведени на 6 ноември 2016 година. Видно от протокола за изнесено в [населено място] заседание на КЗЛД, всички жалби са приети за допустими и е прието решение да се подготви график за провеждане на открито заседание.

В съотв. с разпечатката от съобщението, публикувано на сайта на КЗЛД /л.30-л.35/, процесните жалби от Д. Д. А. и от Д. Л. Ф. /л.56 и л.61 от делото/ срещу „ИК С. Щ. Н.“, заедно с още две жалби са включени в графика за разглеждане в открито заседание на 07.07.2017 година.

До С. Щ., в качеството му на представляващ ИК е изпратено Писмо изх.№П-4859/04.07.2017 година, без данни по преписката за получаването му от адресата. В него като приложение са отразени подадените жалби срещу ИК.

Изцяло обаче липсват данни, преписи от жалбите да са изпращани на жалбоподателката в съдебното производство Ц. Н..

Видно от Протокол №43/07.07.2017 година, б.“Г“ /л.41-гръб-л.44 от делото/, КЗЛД е взела следния проект за решение: “1. Прекратява производството по отношение на И. комитет, представляван от С. Щ. Н., поради липса на правосубектност; 2. Конституира като ответна страна, редовно уведомен за днешното заседание:С. Щ. Н.-представляващ и председател на ИК, и Ц. М. Н.-член;3. Остава без уважение като неоснователни и недоказани жалби с рег.№№Ж-460/05.10.2016 година, подадена от Н. Е. С. и Ж-647/20.10.2016 г., подадена от М. В. В. срещу ИК, представляван от С. Щ. Н.; 4. Обявява за основателни жалби с рег.№№ Ж-545/10.10.2016 г, подадена от Д. Д. А., и Ж-652/21.10.2016 г., подадена от Д. Л. Ф. срещу ИК, представляван от С. Щ. Н.; 5. Налага на администратора Ц. М. Н. административно наказание на основание чл.42, ал.1, т.2 ЗЗЛД за нарушение на чл.4, ал.1, т.2 от Закона за защита на личните данни имуществена санкция в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева. Определен е срок за изготвяне на решението:11.07.2017 г.“ Протоколът е подписан от председателя В.К. и членовете: Ц.Ц., Цв.С. и М.М.

Изготвено е оспореното пред съда решение под №Ж-460#7/09.11.2017 г., като то съдържа подписите на същите лица, подписали и протокола от 07.07.2020 година.

В мотивите на оспореното административно решение са цитирани разпоредбите на ЗЗЛД, действали към момента на постановяването му. В тази връзка е възпроизведена законовата дефиниция за администратор на лични данни, съгл. чл.3 ЗЗЛД /отм., ДВ, бр. 17 от 2019 г./. Посочено е, че дефиницията не е изчерпателна, предвид Директива 94/96 ЕС на Европейския парламент и на Съвета. С оглед на това е прието, че макар и ИК формално да не отговаря на определението за администратор на лични данни по чл.3 ЗЗЛД /отм./, на практика изцяло попада в понятието администратор на лични данни по чл.2 Г от Директивата. Изложени са мотиви в насока извършването на нарушение от ИК, осъществено чрез действия по събирането, организиране в списъци и употреба на личните данни на жалбоподателите. Съдържа се позоваване на Протокол за извършена експертиза, за който страните не спорят от фактическа страна, че установява обстоятелството, че подписите на ЗС Д. А. и Д. Ф. не са положени от тях. Личните им данни:три имена, ЕГН, постоянен адрес на територията на страната и подпис се съдържат на стр.132, съотв. ред 2654 и ред 2553 от списъка на гласоподавателите, подкрепящи ИК, като на посочената страница е поместена декларация на Ц. М. Н.-член на ИК, с която същата удостоверява, че подписите са положени пред нея. Въз основа на това е направен извод, че личните данни са обработени от Ц. М. Н. , а съгл. чл.320, ал.3 ИК / в

действащата му към този момент редакция, бел. на съдията/, членът на инициативния комитет по ал. 2 обработва и предоставя личните данни при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и носи отговорност като администратор по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни.

Въз основа на това е обусловен извод, че „административно-наказателната отговорност относно несъобразеното със ЗЗЛД обработване на личните данни на жалбоподателите без наличие на условие за допустимост на обработването (чл.4, ал.1 ЗЗЛД) следва да се понесе от лицата, в чийто патриониум законодателят е предвидил задължението за полагане на собственоръчен подпис от страна на гласоподавателя.“

Посочено че и това, че нарушението е неотстранимо, поради което „единствено имуществена санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и най-ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес“, след което на Ц. Н. е наложена глоба в размер на 10 000 /като в решението едната нула е пропусната/, но размерът на наказанието е изписан и с думи.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за защита на личните данни - в рамките на предоставените ѝ правомощия съгласно чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД (ДВ, бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г.). Според легалното определение на чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД (ДВ, бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция Комисията осъществява, упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД (ДВ, бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г.). Комисията осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни - чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД (ДВ, бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г.). Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица , във връзка с правата им по ЗЗЛД (чл. 10, ал. 1, т. 7). При сезиране на Комисията с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, съгласно чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД (ДВ, бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) органът се произнася с решение, какъвто е процесният случай.

Спазена и изискуемата от закона писмена форма и съдържание, но при постановяване на решението са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила:

В административното производство, в съотв. с фактическите установявания на съда, като ответник е конституиран друг субект-С. Щ., представляващ ИК, а не жалбоподателката по делото. На нея няма данни да са изпращани преписи от жалбите и да ѝ давана възможност за становище, съответно същата не е била уведомявана за проведеното на 07.07.2017 година заседание. Напротив установи се по делото, че на 07.07.2017 г. едновременно е прекратено производството по отношение на ИК, вместо което е конституирана като ответна страна Ц. М. Н. и е взето решение, че процесните жалби са основателни. Следователно нарушени са изискванията на чл.26 АПК, обезпечаващи възможността на страната за участие в административното производство, предвид чл.34 и чл.36 АПК. Нарушението е съществено и обуславя отмяната на оспореното решение на това основание.

Отделно от това, в случая е ангажирана отговорността на физическо лице, което означава, че дължимо е било изследването от КЗЛД на субективната страна /вината/ за извършване на твърдяното нарушение. В случая не само, че това не е направено, но нещо повече изобщо не е очертано изпълнителното деяние, с което е осъществено нарушението. В случая във фактическите установявания на КЗЛД изцяло липсват обективните признаци на нарушението-не става ясно какви конкретни действия е извършила, а е била длъжна да не извършва, съответно какви конкретни действия не е извършила, а е била длъжна да извърши Н.; тя ли е била длъжна да ги извърши или ИК. За съда не става ясно дали КЗЛД счита, че Н. е положила лично подписите на жалбоподателките в административното производство или е позволила друго лице да ги положи вместо тях, съответно имала ли е правото и/или задължението да изисква лична карта на гласоподавателите, преди да им позволи да впишат личните си данни в списъка и да се подпишат. Чрез израза „административно-наказателната отговорност относно несъобразеното със ЗЗЛД обработване на личните данни на жалбоподателите без наличие на условие за допустимост на обработването (чл.4, ал.1 ЗЗЛД) следва да се понесе от лицата, в чийто патриониум законодателят е предвидил задължението за полагане на собственоръчен подпис от страна на гласоподавателя“ за съда изглежда КЗЛД да е възложила върху физическото лице жалбоподател в съдебното производство обективна отговорност, което е недопустимо при налагане административно наказание „глоба“.

Горе изложеното обосновава отмяната на оспореното решение като постановено при основанието по чл.146, т.3 АПК-допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Следва да се посочи, че обратно на доводите на жалбоподателката, неспазването на срока по чл.38, ал.2 ЗЗЛД само по себе си не е съществено нарушение, обуславящо отмяната на оспореното решение на това основание. Съгласно същия /в редакцията, действаща към момента на издаване на процесното решение-преди изм., ДВ, бр. 17 от 2019 г./, Комисията се произнася в 30-дневен срок от сезирането с решение, като може да даде задължителни предписания, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание.

Същественото обаче е, че освен забавянето, поради неспазване на инструктивния 30-дневен срок по чл.38, ал.2 ЗЗЛД, Комисията впоследствие с непроведеното надлежно съобщаване на постановеното от нея решение / виж определението на съда от з.з. на 15.07.21 г./ е станала причина за липса реализирана на административнонаказателната отговорност в неразумно дълъг срок от време. Изминали са от повече от 5 години от извършването на твърдяното нарушение, доколкото е безспорно, че списъкът с подписите на гласоподавателите е представен в ЦИК преди 26 септември 2016 година. Изтекъл е срокът, след който, според съда поради твърде закъснялото във времето административнонаказателно преследване, се губи смисъла на неговото предупредително и възпитателно въздействие върху дееца и върху останалите граждани на обществото. По аналогия следва да е приложимо разрешението, свързано с приложението на абсолютната давност в наказателното и административнонаказателното преследване. В конкретния случай, предвид времето на извършване на твърдяното нарушение-преди 26 септември 2016 година, означава, че абсолютната давност от 4 години и шест месеца-чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК- е изтекла най-късно на 26.03.2020 г. Настъпването на абсолютната

давност, след постановяване на административното решение, обезсмисля връщането на делото като преписка на КЗЛД за ново произнасяне след отстраняването на допуснатите от нея нарушения на административнопроизводствените правила. Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, вр.чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. Независимо че производството пред КЗЛД е по реда на АПК, то след като в случая с него безспорно е реализирана административнонаказателната отговорност на Ц. Н., няма основание същата да бъде поставена в по-неблагоприятно положение от което и да е друго лице, чиято административно-наказателна отговорност се реализира по реда на ЗАНН. Следва най-сетне да бъде посочено, че обратно на доводите на жалбоподателя Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), не е по-благоприятен закон, предвид по-големия размер на установените в него санкции- чл.83, §. 5 от същия. Затова и по аргумент от чл.14, ал.3 ЗНА, чл.3 ЗАНН, чл.2 НК, приложим е ЗЗЛД, в редакцията му към момента на твърдяното нарушение.

По изложените съображения оспореното решение се отменя, като постановено при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила-чл.146, т.3 АПК, но без преписката да се връща за ново произнасяне на КЗЛД.

С решението разноски не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/. Правото на разноски е възникнало за жалбоподателя /чл.143, ал.1 АПК/, но до изтичането на преклузивния срок- приключване на устните състезания по делото от жалбоподателката не е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Разноските се изразяват единствено в заплатената държавна такса за жалбата до съда срещу адм.акт в размер на 10 /десет/ лева.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, АССГ, II о., 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по Жалба с вх.№23698/05.07.2021 г. по регистъра на АССГ, подадена от Ц. М. Н., **Решение №Ж-460#7/09.11.2017 г. на Комисията за защита на личните данни В ОСПОРЕНАТА МУ ЧАСТ**-т.2 и т.3 от същото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: